

Rechtbank Gelderland
ECLI:NL:RBGEL:2017:4491
6 september 2017

VRIENDENDIENST

Van een assurantiëkantoor mag worden verwacht dat het bij het afsluiten van verzekering voor een collega dezelfde mate van zorgvuldigheid betracht als voor derden. Maar van de collega mag op zijn beurt ook verwacht worden dat deze zijn eigen verantwoordelijkheid neemt, waaronder het kennismaken en lezen van de aan hem toegestuurde stukken. In deze zaak buigt de rechtbank zich over de vraag of het assurantiëkantoor zich in voldoende mate heeft ingespannen om zijn collega te behoeden voor de financiële valkuilen bij het afsluiten van een woonlastenverzekering. De casus was als volgt.

X was tussen 1999 en 2016 werkzaam bij een assurantiëkantoor in de functie van administratief medewerker op de afdeling Debiteurenbeheer. X is in 2016 gestopt met werken omdat hij als gevolg van de ziekte Multiple Sclerose (MS) volledig arbeidsongeschikt is geraakt. Door een collega van X van de afdeling Marketing en ICT is hij in 2011 gewezen op het bestaan van een woonlastenverzekering van Aegon. Aan X is daarop door diens collega een e-mail gestuurd met daarin een offerte voor de woonlastenverzekering. Bij deze e-mail waren onder meer ook een toelichting, de polisvoorwaarden en een blanco aanvraagformulier gevoegd. Door X is het aanvraagformulier ingevuld en ondertekend. De woonlastenverzekering is vervolgens tot stand gekomen. Omdat X in juni 2016 volledig arbeidsongeschikt raakte, werd hem vanaf die datum een uitkering uit hoofde van de

woonlastenverzekering verstrekt door Aegon. Die uitkering bedroeg echter geen 500 euro per maand netto, maar bruto. Na aftrek van belasting resteert dan voor X een bedrag van 295 euro per maand. Volgens X is dit bedrag te laag om zijn woonlasten mee te kunnen voldoen, voor welk doel hij deze verzekering nu juist had afgesloten. Volgens X loopt hij iedere maand 205 euro mis. X vordert dan ook van het assurantiëkantoor, diens voormalige werkgever, dat deze zijn schade van ruim 47.000 euro (205 euro keer de looptijd van 238 maanden) zal vergoeden. X houdt het assurantiëkantoor verantwoordelijk voor het verstrekken van onjuiste informatie bij het aangaan van de woonlastenverzekering. Volgens X ontvangt hij de uitkering daardoor bruto terwijl hij er bij het afsluiten van de verzekering vanuit ging dat de uitkering netto zou zijn. Door X zijn de betaalde premiebedragen bovendien niet fiscaal in mindering gebracht op zijn belastbaar inkomen voor de inkomstenbelasting. X beroept zich op schending door het assurantiëkantoor van diens zorgplicht jegens hem. Volgens X was er tussen hem en het assurantiëkantoor sprake van een overeenkomst van opdracht. Het assurantiëkantoor is, aldus X, als opdrachtnemer jegens X, tekortgeschoten. Het assurantiëkantoor is van mening dat geen sprake was van een opdrachtgever-opdrachtnemerverhouding. Het assurantiëkantoor vindt dat er sprake was van collegiaal overleg en dat de werkzaamheden bij het totstandkomen van de woonlastenverzekering zijn te beschouwen als vriendendienst. Volgens het assurantiëkantoor blijkt dit ook uit het feit dat aan X geen kosten in rekening zijn gebracht bij het afsluiten van de woonlastenverzekering. De rechtbank volgt het assurantiëkantoor niet in diens stelling

over de vriendendienst. De rechtbank is van oordeel dat een overeenkomst van opdracht enerzijds en een vriendendienst anderzijds elkaar niet hoeven uit te sluiten. Volgens de rechtbank staat het vast dat het in dit geval ging om handelen in het kader van beroep en bedrijf. Er is immers een woonlastenverzekering ten behoeve van X gesloten door tussenkomst van het assurantiëkantoor tot wiens bedrijfsactiviteiten dergelijke werkzaamheden behoren. De rechtbank stelt vast dat het argument van het assurantiëkantoor, dat door hem geen loon werd ontvangen voor de werkzaamheden, niet juist is. Uit de premieberekening van de woonlastenverzekering van Aegon leidt de rechtbank immers af dat er 17,5 procent van de verschuldigde premie aan het assurantiëkantoor aan provisie werd betaald. De rechtbank oordeelt dat X mocht verwachten dat voor de totstandkoming van de verzekering jegens hem de vereiste zorgvuldigheid in acht wordt genomen. Het lag op de weg van het assurantiëkantoor om na te gaan of X voldoende geïnformeerd was over deze verzekering. Nu niet is komen vast te staan dat het assurantiëkantoor dat heeft gedaan, brengt dat met zich mee dat het assurantiëkantoor diens zorgplicht jegens X heeft geschonden. De rechtbank is van oordeel dat ook X zelf beter op het hoofd heeft. X had namelijk zelf ook de mogelijkheid om de fiscale aftrekbaarheid van de te betalen premies nader te onderzoeken, dan wel om dit bij het assurantiëkantoor ter sprake te brengen. De rechtbank neemt aan dat indien dat was gebeurd, de woonlastenverzekering voor het juiste (netto) verzekerde maandbedrag zou zijn afgesloten. De rechtbank stelt vast dat ieders aandeel in het ontstaan van de schade even groot is. Maar de billijkheid brengt mee dat het aandeel van het assurantiëkantoor op 60 procent gesteld moet worden en het aandeel van X op 40 procent. Want het assurantiëkantoor handelde als professionele partij in het kader van diens beroep en bedrijf, terwijl X in dit geval als consument kon worden aangemerkt die bovendien niet over relevante fiscale kennis beschikt. De vordering van X jegens het assurantiëkantoor kan volgens de rechtbank nog niet worden toegewezen. Want partijen dienen zich nader uit te laten over de omvang van de schade. Zo dient er onder meer nog duidelijkheid verschaft te worden over de hogere premie die X verschuldigd zou zijn geweest als hij voor een hoger (want: netto) maandbedrag uit hoofde van de woonlastenverzekering zou hebben gekozen. De zaak wordt naar de rol verwezen voor het nemen van een akte aan de zijde van X.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

